

Nếu không còn thế, Ấn Độ Dzung-Thái Bình Dzung có thể có chung sự phân với Hiệp định TPP. Để tránh điều đó xảy ra, mối quan hệ giữa các cam kết của Mỹ với khu vực "Ấn Độ Dzung-Thái Bình Dzung" và chiến lược "Năng lực trước tiên" phải được Trump và nội các của ông giải thích rõ ràng cho người dân và các nước bên.

Tại thời điểm Shangri-La lần thứ 17, Thủ tướng Ấn Độ Narendra Modi, Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ James Mattis cho thấy các Bộ trưởng Quốc phòng của Nhật Bản, Úc và Pháp đều bày tỏ quan điểm về khu vực Ấn Độ Dzung-Thái Bình Dzung. Mặc dù Shangri-La đánh dấu vai trò quan trọng của "Ấn Độ Dzung-Thái Bình Dzung", song phạm vi, mục tiêu và bản chất của khái niệm này như thế nào vẫn còn chưa rõ.

Thủ tướng Modi phác họa những mối quan hệ sâu rộng về mặt địa lý và lịch sử của Ấn Độ với nhiều nước và thể chế lớn mà ông cho là có vai trò quan trọng ở Ấn Độ

Đông-Thái Bình Đông. Theo quan điểm của Modi, an ninh Đông-Thái Bình Đông "là nỗi bao trùm tất cả chúng ta, có thể lớn hơn bất cứ ai, mà không có một trung tâm quyền lực thống trị nào". Về cốt lõi, quan niệm của an ninh chính là một "an ninh Đông-Thái Bình Đông tự do và cởi mở". Quan trọng hơn, Modi tuyên bố rằng an ninh Đông-Thái Bình Đông không nên lo ngại bất kỳ quy định nào. Điều này cho thấy sự ưu tiên của an ninh đối với tính đa cực.

Trong khi đó, bài phát biểu minh họa của Tổng Mattis tại Shangri-La nhằm hai mục đích: giới thiệu chính sách mới của Mỹ, đồng thời trấn an các nước khác rằng Mỹ đang có một vị thế khu vực. Theo Tổng Mattis, Trung Quốc đã vi phạm luật pháp quốc tế khi quân sự hóa các đảo và đảo nhân tạo ở Biển Đông, và đây là điều Mỹ không hoan nghênh ở khu vực an ninh Đông-Thái Bình Đông. "Việc không mời Trung Quốc tham gia cuộc họp trên RIMPAC năm nay cho thấy chính sách của Washington đối với Bắc Kinh. Hậu quả sẽ lớn hơn nếu Trung Quốc tiếp tục có thái độ đe dọa ở Biển Đông", Tổng Mattis khẳng định. Trong phát biểu của mình, Tổng Mattis thu hút sự chú ý của quốc tế về vấn đề biển khi tập trung vào hoạt động quân sự hóa của Trung Quốc ở Biển Đông. Ông nhấn mạnh tự do hàng hải, để tiếp tục những trót lọt và tiêu chuẩn quốc tế - vấn đề coi là cần thiết để khu vực trở nên thịnh vượng và an toàn. Mattis đề cập nhiều đến những hậu quả đối với các nước không tuân thủ trật tự dựa trên luật lệ. Thông điệp thống nhất của ông được hiểu một cách rõ ràng.

Tuy nhiên, điều được nhiều người quan tâm không phải là định nghĩa an ninh Đông-Thái Bình Đông, mà chính là cốt lõi của chiến lược hiện tại của Mỹ là gì. Tổng Mattis coi an ninh Đông-Thái Bình Đông như một tập hợp con của chiến lược "hướng sang phía Tây" rằng lớn hơn của Mỹ dựa trên 3 trụ cột chính: tăng cường liên minh, lấy ASEAN làm trung tâm, và hợp tác với Trung Quốc nếu có thể. Vấn đề là cả 3 trụ cột đều không vững.

Đối với Tổng thống Donald Trump, các mối quan hệ liên minh của Mỹ đang xói mòn đi. Quan điểm của Trump rằng các đồng minh là gánh nặng được nhắc lại nhiều lần và khiến những đồng minh lâu đời của Washington cảm thấy không hài lòng. Chương trình nghị sự "chiến tranh thương mại" của Trump đã làm ảnh hưởng đến nhiều đồng minh của Mỹ hơn là Trung Quốc. Nếu thái độ của Trump đối với các đồng minh của Mỹ không thay đổi, Mỹ có nguy cơ mất đi tài sản chiến lược lớn nhất của mình.

Lấy Hiệp hội Các quốc gia Đông Nam Á (ASEAN) làm trung tâm là một tham vọng,

song tính thực tế không nhiều. Cấu trúc này là một thành phần quan trọng trong sự thành công của khu vực an ninh Đông-Á Thái Bình Dương. Tuy nhiên, việc tập trung vào an ninh Đông-Á Thái Bình Dương xung quanh việc lấy ASEAN làm trung tâm có nguy cơ khiến toàn bộ ý tưởng phải chịu chung số phận - tiến tới như một ý tưởng khó nắm bắt và tham vọng hơn là trở thành hiện thực.

Hợp tác với Trung Quốc là một lĩnh vực mà triển vọng thành công dường như đang suy giảm nhanh chóng. Dilemma thời Tổng thống Trump và Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình, mối quan hệ Mỹ-Trung đã trở nên lo ngại và khó khăn hơn. Trump thể hiện sự đổi đầu với Trung Quốc trong vấn đề thương mại, sự hậu trí tuệ, quân sự hóa các đảo và thái độ đối với Đài Loan. Chiến lược An ninh Quốc gia và Chiến lược Quốc phòng mới của Washington coi Trung Quốc là đối thủ chiến lược. Tóm lại, khái niệm “An ninh Đông-Á Thái Bình Dương” là một sáng kiến kép thời và cần được song hành của những nỗ lực cùng chí hướng với Mỹ. Tuy nhiên, để thực sự thành công, cần có chiến lược rõ ràng hơn. Quan trọng hơn, vai trò lãnh đạo và cam kết của Mỹ đối với khu vực và các đồng minh cũng như đối tác cần phải phát triển vững chắc hơn.

Không phải tự nhiên mà nhiều người lo ngại về phong cách lãnh đạo của Trump. Nếu không cần thận, An ninh Đông-Á Thái Bình Dương có thể có chung số phận với Hiệp định Đối tác Xuyên Thái Bình Dương (TPP) - một ý tưởng bị “thực tiễn”. Để tránh điểu đó xảy ra, mối quan hệ giữa cam kết của Mỹ với khu vực “An ninh Đông-Á Thái Bình Dương” và chiến lược “Nỗ lực Mỹ trước tiên” phải được Trump và những các nhà ông giữ thích rõ ràng cho công người dân và bạn bè của Mỹ.

Theo “ [ASPI](#) ”

Nhật Linh (gt)